

бость-тъ, и речи дѣтиноството на тая пусты системы! Тіи ся припираха, съ Люкреція, че земята, като е стигнала до край на своето развѣжданіе, почива си както жена, че е надтегнала отъ годинити.

Малко-по-малко като ся направи съгледваніето по-изънко, всякой камъкъ на тая фантастическа сграда стана на пепель. Простото добро чювство, явностъ-та на всякой денъ отдаоха правдѫ на самотворнити родове за чловѣцити и за голѣмыты животны; нѣ тая система ся държаше за микроскопическыты животни, червеити и муҳыты. Бюфонъ, като не смѣташе открытията на Редія, Швамердама и Реомюра, приема, че може ся произведе также едно голѣмо число живы сѫщества отъ случайно събираніе на органическыты трошици, колкото отъ едно постоянно наслѣдие на родовети. Най-сетиѣ, като оставя до послѣднити заключенія систематический духъ, той прилага: „Колкото чловѣкъ съглѣдава естеството, толкось повыше ще припознае, че произлазить на малкость много повѣче сѫщества на той начинъ освѣнъ по другъ иѣкъ. Чловѣкъ ще ся увѣри, сѫще така, че той начинъ е иѣ само най-чаятъ и най-общій, нѣ и най-ветхъ, т. е. първый и най-всеобщій.“ Обаче разумностъ-та на съгледателети распърсна скоро тая кривы ученія, и не остави вѣке вещество за справедливо съмѣнѣніе. Открытието на микроскопа и дѣлата на Реомюра, Бонета, Валисніера, Хоока, Сенебіеря, и др. т. доказаха съ увѣреность, че микроскопическыты мушици имать си отдеълно мажко и женско, пърчатся и ся завѣждатъ отъ яйца. Опытъ-тъ на прѣдмѣстницити имъ и сѫщата наука поведоха Харвея да направи тѣзъ рѣчъ, която е цѣла мысль: *Вси живѣятъ отъ яйце.* Хората открыха най-послѣ до сѣменъ прахъ за плѣсенъ и гѣбы. Сенебіеръ като постави четыре години врѣмя, на слѣничевата свѣтлина, едно стъкло съ прѣварена вода и добрѣ запушено, никаква дыря отъ зелено вещество, че забѣлѣжва Приестлей, не можа да проникне. Опытъ-тъ на Шулца и Швана сж още по-убѣдителни. Тіи учени, като поставиха въ сѣдове прѣваренъ водъ, и органическо вещество, че бѣха очистили по-напрѣдъ отъ всяко съменце, вкараха въ размѣса натѣшканъ въздухъ съ кислородъ, нѣ който минуваше прѣзъ сѣрна кислина, или сѣдовети бѣха поставени на растлѣяна горящина; никаква плѣсенъ никаква животна или растителна мушица не ся разви. Послѣ стигаше само да ся напустне едно отъ тая нагледванія, или да ся остави да ся вмѣкне пъленъ въздухъ съ праховиты вещества, и завчясь ся виждаше да ся явяватъ животинки.

Тоязъ опытъ, като подновиха и промѣниха много пѫти съ истата грыжа, всякогаѣ бѣ еднаквъ: никакво самотворно създание не можа ся докаже; хората намѣроха доволни изясненія за вситы дѣла испървомъ тѣмни и неразбрани; послѣднити незнанія ся движиха отъ както тіи разбраха истинній начинъ за вѣденіето